

Priserne som i andre Samfundsklassers Levevilkaar for saa vidt opfyldt sit Formaal, som Reguleringer af Tjenestemandslønningerne har kunnet foretages uden de store Vanskeligheder, som er forbundet med Revision af de mange Lønsatser i Lovens specielle Del, og uden at angribe Tjenestemændenes pensionsgivende Lønninger.

De tre Hovedpunkter, paa hvilke Dyrtids- og Konjunkturtillægget oprindeligt var forskelligt, var:

1. Dyrtidstillægget reguleredes automatisk efter Prisniveauet, medens Konjunkturtillægget kun ændredes ved Lov.

2. Dyrtidstillægget var afpasset efter Forsørgerforhold, medens der ved Konjunkturtillægget ikke blev taget et saadant Hensyn.

3. Dyrtidstillægget var ens uanset Lønnens Størrelse, for saa vidt Lønnen var 1800 Kr. eller derover, medens Konjunkturtillægget var noget stigende efter Lønnens Størrelse.

Det vil af det foranstaaende fremgaa, at de under de 2 første Punkter nævnte Forskeligheder nu er ophævede, idet Konjunkturtillægget er sat i Forbindelse med Pristallet, og Dyrtidstillægget i 1927 blev forandret uden Hensyn til Priserne, hvorhos der for begge Tillæg er den samme Graduering efter Forsørgerforhold.

Da Tillæggene kan sammenarbejdes saaledes, at det i Pkt. 3 nævnte Hensyn stadig tages, vil der ikke være Grund til fortsat at opretholde to Tillæg og i det daglige Arbejde med Lønningernes Anvisning og Revision have det dobbelte Arbejde.

Man har derfor foreslaaet de to Tillæg sammendragne til eet Tillæg, der foreslaas benævnt Reguleringstillæg, og som automatisk følger Prisniveauet. Med Hensyn til Forholdet mellem de foreslaaede Satser og de hidtil i Dyrtids- og Konjunkturtillæg ydede Beløb henvises til Bilag 4.

Inden man gaar over til en Omtale af Enkeltheder i dette Forslag, skal bemærkes, at der har været fremsat den Tanke at indlægge Tillægget i selve de faste Lønninger, men til Gengæld at indføje en Prisregulator i disse. Man har dog ikke i Kommissionen kunnet samle sig om en saadan Foranstaltning, der dels vilde medføre Vanskeligheder i Forholdet mellem Løn og Pension, dels vilde medføre, at den nu gældende Lønforskel efter Forsørgerforhold faldt bort, hvilket paa Forhaand vilde kræve en ret betydelig Merudgift for Staten. Iøvrigt bemærkes, at Lønberegninger efter en saadan Ordning vilde blive teknisk mere indviklede end nu, saa snart den første Regulering efter Priser var sket, idet da hverken Grundløn eller Alderstillaeg vilde være delelige med 12, saaledes som det nu er Tilfældet.

Der er ved Reguleringstillæggets Udformning opretholdt det samme Hensyn til Forsørgerforhold, som hidtil har været gældende, dog med den Ændring, at medens der hidtil er ydet ugifte Tjenestemænd over 35 Aar $\frac{1}{2}$ af Tillæggene, ydes der efter Forslaget nu ugifte Tjenestemænd over 40 Aar $\frac{2}{3}$ af Tillægget, hvorhos der som § 94, Stk. 2 er foreslaaet en Overgangsregel for de Tjenestemænd, der ved Lovens Ikrafttræden er fyldt 35 Aar. Iøvrigt har man principielt bevaret den hidtidige Graduering efter Lønnens Størrelse. I sidstnævnte Henseende bemærkes, at der har fundet en Sammendragning Sted af de nu for Konjunkturtillægget gældende 14 Satser til 8 Satser, uden at dette har medført Forskydninger af Betydning for den enkelte Tjenestemand eller for Staten.

Kommissionen har behandlet Spørgsmaalet om at ændre Grundlaget for Prisreguleringen, idet man har undersøgt Muligheden for enten at overgaa til Benyttelse af det almindelige Pristal (inklusive Grupperne Skat og diverse) eller at begrænse Reguleringen til Grupperne Fødevarer, Beklædning, Brændsel og Belysning, ligesom man har behandlet Spørgsmaalet om at benytte det samme Normalbudget, som nu bruges af Det statistiske Departement ved Beregning af det almindelige Pristal.